

ensstemmelse med den øvrige civiliserede Verden — saalænge man kan nøies med at blive staaende ved det Gamle overfor disse Forhold, forekommer det mig, at det vilde være noget søgt at foretage en Tideling af Hartkornlønden, hvorved der ikke vilde bevirkes Andet end en Næmhed i nogle Beregninger. Jeg skal derfor mene, at et Forslag som dette ialtsald maa siges at være forhæftet. Havde vi paa alle øvrige Punkter i vore Beregninger indført Metersystemet, vilde den Tid være kommen, da man maatte tage under Overveielse, om man ogsaa burde indføre det her; men det vil være en meget uanstændig Sag og vil fremkalde mange uønskede Undersøgelser, og saa længe det Bøvforlaget og Besøftningerne staaar tilbage, forekommer det mig at ville være noget forhæftet at ville foretage nogen Forandring paa dette Omraade. Jeg kan derfor ikke tiltræde Lovforlaget.

Lh. Nielsen: Efter denne Udtalelse kan jeg for mit Vedkommende være nogenlunde beroliget, thi der er ialtsaa ingen Fare for, at vi faaer det for det Første. Den høitærede Minister har jo erkjendt, at der vil være overordentlige Besøftninger forbundet dermed; han har ikke engang kunnet sige, hvor store, og den ærede Forslagsstiller har fortalt os, at han slet ingen Ide har derom, men stoler paa Ministeren. Det forekommer mig, at inden han kom med Lovforlaget, skulde han hellere have søgt at komme paa det Reue dermed; thi hvor meget man end kan holde af Navne og Sværme for visse Theorier, vil Sværmeriet her i Thinget staa i et vist Forhold, jeg tør vel sige i et omvendt Forhold til de Besøftninger, der ere forbundne dermed. Naar det ærede Medlem fremstillede, hvorledes min Stilling har været i det tidligere Udvalg, skal jeg sige, at det kunde det ærede Medlem have sparet sig; thi jeg har ikke idag opponeret mod Lovforlaget særlig fra Tidelingens Standpunkt, men fra Besøftningsstandpunktet, og fra det Standpunkt, at vi derved vilde begynde i et feilt Hjørne, nemlig der, hvor der vilde være forbundet store Besøftninger dermed, og endelig, fordi det er Noget, der særlig skal bruges af Menigmand og ikke fortrinnsvis i Handelsverdenen, saa at det, naar man havde til Hensigt at gjøre Metersystemet forhædet, kunde være rigtigt at vedtage Lovforlaget; men det er vel ikke den ærede Forslagsstiller's Mening. Uden at give det ærede Medlem Raad — thi jeg veed vel, at han ikke vil tage derimod, — vil jeg sige, at jeg vilde i hans Sted tage Forslaget tilbage og ikke spille mere Tid derpaa.

Bøffen: Jeg kan ikke være ganske enig med det ærede Medlem, som nu satte sig (Lh. Nielsen), og vil heller ikke tiltræde hans Raad til den ærede Forslagsstiller om at tage sit Forslag tilbage. Jeg er ganske vist paa det Reue med,

at der ikke er megen Udsigt til at føre et Forslag som dette igjennem i denne Samling, allermindst efter den høitærede Indenrigsministers Erklæring. Men jeg ser ikke rettere end, at Tanken i sig selv ikke alene er theoretisk rigtig, ialtsaa kan forsvares fra et doktrinært Standpunkt, men at der ogsaa ligger noget Praktisk til Grund for den. Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Lh. Nielsen) i, at netop det, at Forslaget berører Menigmand, vil være egnet til at gjøre Stemningen mod Metersystem i Almindelighed stærkere; thi i den Henseende antager jeg, at det netop vil være den rette Ende at begynde Sagen fra. Er der Noget, som interesserer Menigmand, som har med disse Sager at gjøre, da vil det uengetelig være Hartkornløndens Hundreddeeling. Det er jo vel bekjendt, at de Allerfleste have en vis Periode i deres Liv, hvor de ere beskæftigede med kommunale Anliggender, og at der anvendes et ganske overordentligt Arbejde hvert eneste Aar paa Beregninger og Tegninger paa Hartkorn, som mere stemte overens med det gamle Møntsystem, med Løbelingen, end med det nuværende. I den Henseende tror jeg, at netop Menigmand vil ved et Forslag som dette komme til at føle en ganske særlig Lettelse. Vil man ialtsaa berede Veien for en gunstig Stemning for en gennemgaende Indførelse af Tidelingens systemet paa alle Omraader, kan jeg ikke skjønne rettere, end at det vil være hensigtsmæssigt at begynde her. Jeg ser ikke, at der ret vel kan ansøges Andet mod Forslaget, end at det i formel Henseende ikke indeholder tilstrækkelig Veilebning om, hvorledes Løforandringen i dens Helhed gennemføres, og at man ikke kan overse Besøftningen derved. Saalænge vi endnu ikke kunne overse dette, saa længe vil det jo ogsaa være forhæftet enten at stemme for eller imod dette Forslag og forhæftet at raade Forslagsstilleren til at tage Forslaget tilbage. Jeg skjønner ikke rettere end, at vi ikke ere istand til at sælde nogen endelig Dom om Sagen, før vi have nogenlunde Oversigt over, hvad Gjennemførelsen vil komme til at koste — hvilket ikke vil kunne ske uden ved nogle Prøvelse af Forslaget. Jeg vil derfor hellere raade til, at Forslaget bliver fastholdt og henvist til et Udvalg, som ialtsaa kunde indlede de Undersøgelser, der med Nødvendighed maatte gaa forud for en eventuel Vedtagelse af Forslaget. Hvis Forslaget skulde medføre Besøftninger af f. Ex. Hundredeusinder, da maatte man ganske vist blive betænkelig derved; men det forekommer mig, at slet saa store Dimensioner vil Besøftningen ikke kunne faae, og ialtsald vil det være Udvalgets Sag at faae Oplysning derom tilveiebragt. — Jeg skal ialtsaa anbefale Forslaget, forsaavidt man ønsker det nøiere overveiet i et Udvalg, inden vi igjen tage det frem for endelig at vedtage det.